

Csíkzsögödi Szabó Zoltán**Észak versei****A sirály**

Sirályvijjogás
horgolja az alkony arany
fényeit.
A fehér éjszakák árnya
holdra vetül.
A fájdalom újra
tudatalatti ketrecekben
piheni négy év
fáradalmait.
Nyájas fűszálak
simogatják talpamat.
Csak a vizek
loccsanó hangja
álmodja meg mindig:
a fulladást...

Linköping, 1996. július 8.

Repülő gondolat

A fényes szemű Flóra
Csak úgy volt nekem,
Mint júliusi mezőn
A vadvirág.
Aztán jött a tél.

Linköping, 1996. július 27.

Valamikor

Az élet egyetlen
értelme a
Szeretet.
Ez jár az eszemben.
Kezemben érzem
a friss darázs-fészket,
fülemben régi
szilveszterek suttogó
hangja,
Ratosnyai naplementék,
zsebből kedvesen
elővett almák álmai.
Kötött sapkák alatt
befont hajtincsek
zenéje bűg.
Orromban a vásárhelyi
Korcsolyapálya:
Forraltszagú zsongás,
kipirult arcok.
A fiatalság
elment mellettem,
mint megrakott, vidám
teherautó,
S én őszültem, nyakig sárosan,
Itt maradtam a svéd őszben –
Egyedül.

Linköping, 1996. augusztus 3., „naplemente”

Nyár

Haragoszöld felhőpamacs.
Rajta fehér
gomoly vakít.
Gesztenyefák rozsdás
levelén utolsót
hintázik a nyár.
Zápor utáni szivárvány,
gyémánt a fényben.
Valahol aratnak.

Linköping, 1996. július 8.

Fuvallat

A körönd kihalt,
egy nyúl
ott pihen.
Néha elül
a csobogás,
alszik a szökőkút.
Nyírfakórust
hallgat a hold.
Sós a tenger
hársfaillata.
Zöld, fehér, encián,
kármin, narancssárga
a virágok árnya.
Az ég visszatükröz
a házak csillogó
szemein.
Nyári éjfé!l!
Észak varázsa.

Linköping, 1996. augusztus 9.

Fehér éjszakák

Hallgat a park,
a csend beissza
az akácok édes
illatát.
Az ég kék selymén
a templom piheni
örök idők
zöld-arany álmait.
Éjfél van:
félhomály.
Csillag villog
bűvös tengeri szél
szárnyai felett.
Zsebre dugott kezű társtalanság,
magányos varázs.

Régi hang susog,
régizzenést
hoz álmomban az éj.
A fájdalom nem zuhog,
ne félj.
Ha rózsalugasok közt
kovácsoltvas oszlopon
lámpák narancsai
remegnek
a tejfehér éjszakában.
Felébredhetsz.

A nyárnak nincs vége még!

Linköping, 1995. július 8/9.

Hársfaillat

orrom eszmél,
mézédes illatot
lebegtet a Nap.
Mókuskerekem
tekeri
rövid életem
láncát
a hétköznapok
száraz kútjából.

Linköping, 1996. július 13.

A szél

Zúgva zenél
a tengeri szél,
hullámok
álmai sodródznak
a levegőben
Visszhangozzák
hársfalevelek:
Az elmúlás
sátrában lakik
az északi nyár.

Linköping, 1996. július 14.

Ősz Északon

Messze fenn
már rénszarvasokat
nyergel a Tél.
Az óriások
behúzzák nyakukat
a sziklák között,
a manók
szőrös füleiket hegyezik
a füttyülő sárga szélben.

A Tél szánjának
hóropogását hallják.
A tóparton
jégcsengettük
zenélnek.

Linköping, 1996. szeptember 17.

Látomások

1.
Lassan mozog a TÉR,
az űrben
hullámot vet az IDŐ,
a fény zuhan
a sötétségben.
És mikor kezdődik
A TEREMTÉS?

2.
Halványzöld
telefonokban
szól az üzenetrögzítő:
a SZERETET
házon kívül van,
itt a ... sípszó
után hagyjon üzenetet:
Kutyafüle!

3.
A számítógép
képernyőjén
az idegsejtek
szorgalmasan
végzik a szalagmunkát,
két műszakban.
Az agy görcsben.
Mikor lesz egy kis
ELERNYEDÉS?

Linköping, 1996. szeptember

Május megint

Ősrégi Walborg
tüzén
ropogva ég a tél.
Énekben,
tűzben, táncban
a szívek
újraszületnek.
Tetszhalálból éled
Észak,
meleg kéken
világlik
az ég.
Rügyek zuhognak.
Walborg tüze
a vízen ég
a vízen ég
A vízen ég
Az Ég.

Linköping, április 30. Walborg napja

Csillogás

A nap lassan
nyugszik
az eszkilstunai tó
felett.
A szemüveg
mögött
a fehér éjszaka
barna szeme
mosolyogva
töri a magyart:
eltűnik
a fényben az idő.

Linköping, 1997. június 1.

Csíkzsögödi Szabó Zoltán önmagáról

1957. március 28-án születtem Marosvásárhelyen. Családom apai ágon Csíkzsögödről, Csíkszentlélekről származik, anyai ágon Csíkvacsárcsi. Középiskolát és orvosi egyetemet Marosvásárhelyen végeztem. Már másodéves koromban az altatóorvosi pálya kezdett közelebbről érdekelni, szívsebészeti altatóorvos akartam lenni. 1987-től Debrecenben folytattam tevékenységemet, oda kötött a családom. 1988-ban szakvizsgáztam

1990-ben Belgiumban a kísérletes és klinikai szívsebészeti altatóorvosi tudnivalók legújabb fejezeteivel ismerkedtem, itt kezdődött klinikai kutatómunkám. 1990-ben szakdolgozatommal elnyertem az Európai Szívsebészeti Aneszteziológiai Társaság évi kongresszusának első díját. 1991-ben gyermek-szívsebészeti altatást tanultam New-Yorkban.

Házasságom válságba jutott. Elváltam.

Doktori értekezésem megírására meghívtak Svédországba. Skandináv és más nemzetközi kongresszusokon előadásokat tartottam, szakírásaim jelentek meg nemzetközileg ismert folyóiratokban. Jelenleg a cukorbetegek szívizom-anyagcseréjével foglalkozom.

A magánéletem megélésait, fájdalmait, örömeit leírtam a saját mulattatásomra. A tudományos életben megtanultam az igazságot tisztelni mindenekfelett és abból nem engedni semmi áron, még akkor sem, ha az a mindennapi léteimet fenyegeti. Ezért is örvendek, hogy nem az irodalomból élek, és hogy amit leírok, az igaz.